

DE SYV STRÅLER

- den nye tidsalders psykologi

1:8

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

DE SYV STRÅLER

- den nye tidsalders psykologi

1:8

Erik Ansvang

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

De Syv Stråler

- den nye tidsalders psykologi

1:8

Af Erik Ansvang

Introduktion

Ifølge åndsvidenskaben er alle skabninger og alle ting i verden – alle former for bevidsthed og alle stofformer – opstået af kombinationer af syv grundlæggende impulser, energier og kræfter. De syv stråler kaldes Den Nye Tidsalders psykologi, og stadig flere er interesseret i at få viden om de syv stråler, for det er en ny og effektiv metode til selvindsigt i menneskets fysisk-æteriske, følelsesmæssige, tankemæssige og sjælelige kvaliteter og kræfter. Alle menneskets legemer – åndelige, sjælelige og personlige – er underlagt og opbygget af en vekselvirkning mellem forskellige strålekvaliteter, og denne vekselvirkning har i inkarnationernes løb gjort mennesker til det, de er i dag. Der findes intet i Universet, som ikke er defineret ud fra strålerne.

Materialet i denne artikelserie er samlet fra mange kilder. Hovedkilden er den tibetanske mester Djwhal Khul, der beskriver de syv stråler i detaljer i Alice A. Baileys forfatterskab. En anden væsentlig kilde er Michael Robbins' undervisning og hans bøger (*Tapestry of the Gods*, Volume I & II)¹, H.P. Blavatsky (*Den Hemmelige Lære*), Geoffrey Hodson og andre esoteriske pionerer foruden personlige studier og aktiv deltagelse i kurser og audiovisuel undervisning, udveksling af erfaringer og eksempler med bl.a. Hardy Bennis, forfatter til *De Syv Stråler*,² og endelig som underviser i weekendforløb om dette meget vigtige emne.

1 Link til Michael Robbins' bøger: <http://www.makara.us/>

2 Link til Hardy Bennis' "De Syv Stråler": <http://visdomsnettet.limemedia.ch/a-493/>

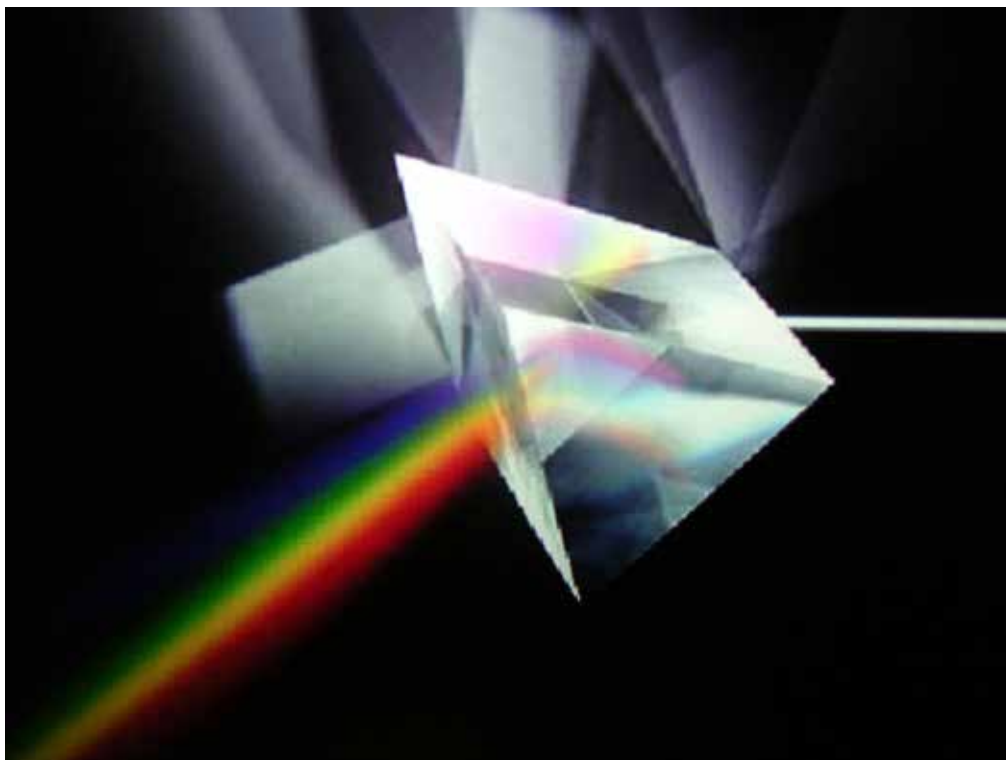

Tredelingen

Flere store religioner oplyser, at Det Ene Livsvæsen (Gud) er tredelt. Kristen-dommen taler om Faderen, Sønnen og Helligånden. Den ældste treenighed – eller trimurti – i Vedaerne er Agni (ild), Vayu (luft) og Sarya (Solen). Senere i den nyere hinduisme blev trimurti til Brahma (skaberen), Vishnu (opretholderen) og Shiva (nedbryderen og fornyeren). De svarer desuden til de tre gunaer. Guna betyder "egenskab" eller "fiber". Guna er fibre i Universets opbygning, og de repræsenterer stoffets tre kvaliteter, som tilsammen kaldes *triguna*. De tre gunaer eller triguna er stoffets tre grundegenskaber: *Tamas*, som er træghed, inerti, død og forfald (hovedegenskab på det fysiske plan) – *Rajas*, som er aktivitet og bevægelse (hovedegenskab på astralplanet) – og *Sattva*, som er rytme, harmoni (på mentalplanet). I den hinduistiske trimurti svarer Brahma til Rajas, Vishnu til Sattva og Shiva til Tamas.

Buddhisterne har også triader, som f.eks. Shakyamuni Buddha, Avalokiteshvara og Vajrapani. I den oldnordiske mytologi hører man om Odin, Thor og Freja. De gamle egyptere havde mangfoldige triader, hvoraf Osiris, Isis og Horus er de mest kendte. Idéen om den treenige Gud – dvs. at den ene Gud er trefoldig eller er syntesen af tre kvaliteter – er derfor langt ældre end kristendommen.

Platon mente, at det guddommelige ikke kan opfattes direkte, men manifesteres i mennesket som tre kvaliteter: *Sandhed*, *skønhed* og *godhed* – og på denne måde kunne Det Ene Livsvæsen erkendes via de tre. Psykologen Carl G. Jung var overbevist om, at enhver tanke, ethvert ord og enhver handling påvirkes af energier, der strømmer ind i psyken fra et skjult udstrålende center – fra det ubevidste.

Syvdelingen

Men syvdelingen af de guddommelige kræfter blev første gang præsenteret af H.P. Blavatsky i *Den Hemmelige Lære*. Her forklarer hun, at alle væsener og alt i verden – alle former for bevidsthed og alle stofformer – er opstået af kombinationer af syv grundlæggende impulser, energier eller kræfter. Oplysningen om at der findes syv stråler eller syv forskellige typer af "livsimpulser", må naturligvis opfattes som en påstand. Oplysningerne i denne afhandling er ikke et forsøg på at føre bevis for påstanden, men er alene udtryk for ønsket om at undersøge, om det er muligt at dokumentere, om denne oplysning er logisk eller ikke? Gennemgangen er alene et forsøg på at samle tilgængelige informationer om emnet og præsentere fornuftige *indicier* for at se om teorien *fungerer* – dvs. at den kommer til udtryk i menneskelivet på en måde, der kan karakteriseres som en *lovmæssighed*.

Syvtallet har tilsyneladende altid haft en central position i tidligere kulturer. Når man studerer forskellige civilisationer, kulturer og religioner, vil man opdage, at man møder syvtallet overalt og i alle tider. I den antikke verden var der syv underværker. Rom blev bygget på syv høje. De græske filosoffer (pythagoræerne) betragtede syvtallet som det fuldendte tal, og for dem havde fuldkommenheden syv trin.

For buddhisterne har syvtallet også betydning, for de taler om syv guddommelige racer. Og syvtallet er fremtrædende i Bibelen blandt andet i kraft af, at den syvende dag af jøderne blev valgt til sabbatten, som derfor blev en hellig dag. Den syvende dag som helligdag er imidlertid ikke opfundet af jøderne, for de overtog den fra ældre folkeslag, for denne dag har sin oprindelse i månemånedens 28 dage = 4 x 7 dage, hvoraf hver periode på syv dage symboliserede én månefase.

I kristendommen møder man også syvtallet på væsentlige punkter. Den kristne kirke har syv sakramenter. Der er syv bønner i fadervor. Jesus udtalte syv ord på korset. Der er syv barmhjertigheds gerninger. Kirken taler om Helligåndens syv gaver. Der er syv ånder foran Guds trone.

Menneskeheden har opdelt planetens ene hav i syv have. Der er syv farver i farveskalaen og syv toner i toneskalaen ... osv. Syvtallet indgår desuden i daglig tale, uden at man tænker nærmere over oprindelsen til talemåden ...

Man siger, at man kan være i syv sind. Mister man tålmodigheden, er årsagen, at det tager syv lange og syv bredde. Når det endelig lykkes, afsluttes beretningen med ... *"til syvende og sidst"*. Går det hurtigt, kan det skyldes, at man tager syv-mile skridt. Til gengæld betyder et knust spejl hele syv års ulykke. Men det er der ingen, der tænker på, hvis de er i den syvende himmel ... osv.

Det tog Gud syv dage at skabe Himmel og Jord. Han skabte også Store Bjørns syv rishier, og Plejadernes syv søstre (Atlas' døtre). Der er syv synlige himmellegemer for det blotte øje – Sol, Måne, Mars, Venus, Jupiter, Merkur, Saturn. Der er syv ærkeengle, for iflg. Enoch hedder de Uriel, Raphael, Raquel, Michael, Zerachiel, Gabriel og Remiel. Enoch var i øvrigt den syvende efter Adam.

Der var syv øer eller kredse i Atlantis. Og der er syv lykkeguder i japansk mytologi. Og syv sfærer i det ptolemæiske system. I Gamle Testamente kan man læse, at man skal hvile på syvende dag. Der er hvileår hver syvende år – jubelår hver 7x7. år, og syv dages renselse, syv dages bryllupsforberedelse og syv drenge, der oplæser Toraen osv.

Mithra-kulten havde syv grader. I islam er der syv himle og syv verdener. Og syvtallet er uendeligt.

Den katolske kirke mener, at der er syv lag i skærsilden. 777 forbindes med Kristus og Treenigheden. Jesus befaler Peter at tilgive 7 x 70 gange – osv.

Inanna rejser gennem syv porte i underverdenen. Shakespeare opdelt menneskelivet i syv aldre. Snehvide levede sammen med de syv små dværge. PH7 er den neutrale surhedsværdi – osv. ...

Åndsvidenskaben oplyser, at der er syv eksistensplaner, og at mennesket står i bevidsthedsmæssig kontakt med disse indre planer via syv chakraer, at menneskeheden udvikler sig gennem syv rodracer med syv underracer og syv delracer ... osv.

Men disse informationer er alene udtryk for iagttagelser, der blot *antyder*, at syvtallet af ukendte årsager spiller en fremtrædende rolle i menneskelivet. Enhver videnskabelig erkendelse begynder med en teori, men den skal efterfølgende underbygges med facts, og det bedste sted at afprøve teorien om de syv stråler er naturligvis i det praktiske liv.

Den nye tidsalders psykologi

De syv stråler er et grundlæggende element i Den Nye Tidsalders psykologi, og interessen for at studere og forstå de syv stråler er voksende, for stadig flere erkender, at åndsvidenskaben med denne nye psykologi tilbyder en effektiv metode til selvindsigt i menneskets fysisk-æteriske, følelsesmæssige, tankemæssige og sjælelige kvaliteter og kræfter. *Problemet er, at emnet er vanskeligt!*

Og emnet er vanskeligt, fordi det handler om noget, den nuværende menneskelige bevidsthed reelt ikke er i stand til at forholde sig til. Den tibetanske mester Djwhal Khul oplyser i Alice A. Baileys forfatterskab, at menneskeheden heller ikke kommer til at forstå emnet fuldt ud før engang i næste solsystem. Årsagen er, at de syv stråler handler om *energi*, og på nuværende tidspunkt i evolutionen er mennesket ikke i stand til at forstå, hvad energi er *i sig selv*. I det nuværende solsystem udvikles det livsaspekt, der i åndsvidenskaben kaldes 2. aspekt, som er *kærlighedsviddom*, hvorimod *energi*, *kraft* eller selve *livsaspektet*, der kaldes 1. aspekt, først skal udvikles og have sit selvstændige udtryk i næste solsystem.

I et forsøg på at nærme sig en forståelse kan man stille spørgsmålet: *"Hvad ved man egentlig om energi i dag?"* Hvis man lader spørgsmålet gå videre til naturvidenskaben, vil en kritisk vurdering af svarene afsløre, at forskerne aldrig forholder sig til selve *begrebet* energi. Naturvidenskaben påstår nemlig, at energi er identisk

med *bevægelse*. Energi er derfor ikke noget *selvstændigt*. Årsagen er, at man kun ser energi, når den bevæger noget. Når ting bevæger sig, konkluderer forskerne, at der må være en energi, der bevæger den. Man forholder sig derfor ikke til selve energien, men til *bevægelsen*, som i sagens natur ikke er identisk med den energi, der skaber bevægelsen.

Det er derfor indlysende, at det er vanskeligt at forholde sig til emnet, fordi det handler om noget, man reelt ikke er i stand til at forklare. Det er derfor nødvendigt at erkende, at det ikke vil være muligt at trænge ind til kernen af emnet og afdække den fulde forståelse.

Energi og liv

Ifølge åndsvidenskaben er begrebet energi nært forbundet med begrebet *liv* ... som naturvidenskaben heller ikke er i stand til at definere. Et af livets helt store mysterier er forholdet mellem det levende menneske og det døde menneske. Det er ikke vanskeligt at erkende, når et menneske er levende og til stede – eksempelvis når man taler med dette menneske. Men hvis det samme menneske pludselig synker død sammen, repræsenterer den nye tilstand faktisk en naturvidenskabelig gåde. Forskerne vil blot konstatere, at personen "*døde*", men det er jo bare et ord. Naturvidenskaben kender intet til selve tilstanden.

Naturvidenskabens og åndsvidenskabens forskere er dog enige om, at *døden* betyder, at livet eller livskraften forlader mennesket. Men hvad er dette liv eller denne livskraft, der forsvandt? Hvad vejer den? Hvor stor er den? Er den fast, luftformig eller flydende? Er den kold, lunken eller varm? Er den gennemsigtig eller har den en farve – og i givet fald hvilken?

Naturvidenskabens forskere *ved* det ikke. De påstår, at menneskets bevidsthed efter døden ganske enkelt er forsvundet – den har skiftet karakter fra at være "*noget*" til at være "*intet*". Når et menneske, der for lidt siden var lyslevende, pludselig dør, skyldes det, at dette "*ingenting*" forlader den fysiske krop og forsvinder ud i "*intetheden*".

Religionerne kalder dette "*intet*" for "*sjælen*". Åndsvidenskaben har udført systematisk udforskning af emnet, og ifølge denne forskning er livet i mennesket bestemt ikke "*ingenting*". Det er den energi eller kraft, som er ét med Det Ene Livsvæsen, der normalt kaldes Gud, og som er overalt og derfor også er i alt og i alle.

Væren

Hvis denne iagttagelse er korrekt, er liv og energi identiske begreber. Og liv, livskraft eller energi er nært forbundet med det begreb, man kalder "væren". Væren vil sige at noget *eksisterer* eller *er*. Det medfører også, at liv og energi er forbundet med et *væsen*. Det er derfor muligt at definere begrebet liv på en meningsfuld måde, for man kan sige, at ...

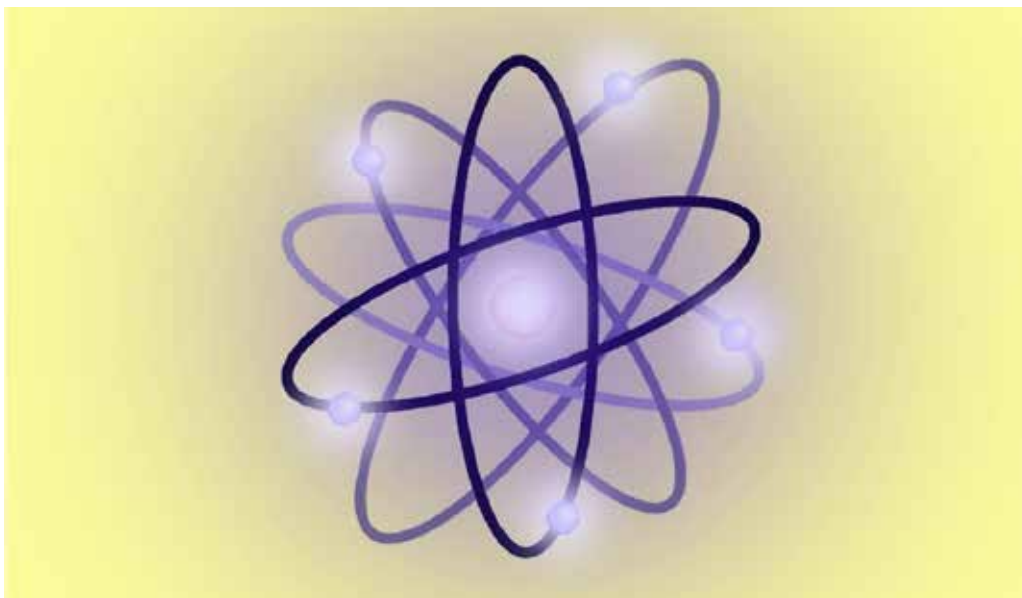
– *liv eller energi er væren i aktivitet.*

Væren bliver til aktivitet, når væren bevæger sig. Aktivitet er den bevægelige manifestation af væren.

Selvom energi beskrives ved hjælp af forskellige ord og begreber, resulterer det ikke i større forståelse af, hvad energi egentlig *er*, men måske er der skabt et fundament i forsøget på at forstå videnskaben om de syv stråler.

Enhed

For at komme videre i udforskningen af de syv stråler er det nødvendigt at tilføje endnu et begreb, som det heller ikke er muligt at forholde sig til ved hjælp af *tænkeevnen*, for tænkeevnen er kendetegnet ved *adskillelse*. Naturvidenskaben har fastslået, at alt i Universet er energi – også stof og form – og som nævnt er energi og liv identiske begreber. *Alt* i Universet er derfor liv. Og derfor er det logisk, når åndsvidenskaben oplyser, at begrebet liv udgør en *enhed*. Der er angiveligt kun ét liv eller ét livsvæsen i Universet. Dette ene livsvæsen, der sædvanligvis kaldes Gud, kommer til udtryk gennem utallige former på mangfoldige niveauer eller planer, og det er *formerne*, der skaber illusionen om livets adskilthed.

Mennesket kan endnu ikke fatte livets enhed, men hvis livets enhed skal defineres, kan man anvende åndsvidenskabens betegnelse, hvor denne ufatteligt høje tilstand kaldes "*atmisk identifikation*". Denne bevidsthedstilstand er mennesket ikke i stand til at opleve, for oplevelsen kræver adskillelse mellem den, der oplever og selve oplevelsen. I den atmiske tilstand er bevidstheden totalt identificeret med atmisk energi, og i denne bevidsthedstilstand er adskillelse fra andre væsener ikke-eksisterende. På dette bevidsthedsniveau eksisterer der kun én altomfattende, gennemstrømmende livskilde, som menneskets bevidsthed blot er en lille del af.

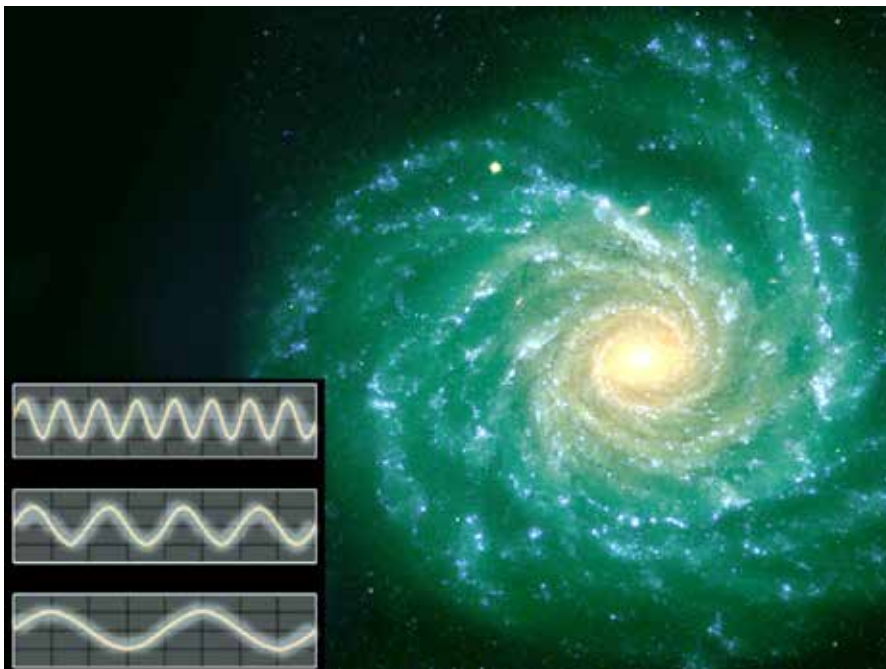

Den atmiske tilstand kan sammenlignes med dråben i havet. På det nuværende bevidsthedsniveau oplever mennesket sig selv som en dråbe, der er adskilt fra havet. I den atmiske tilstand er dråben ét med havet. Udgangspunktet for dette studie af de syv stråler er således, at der kun er *ét liv og én energi i Universet*.

På trods af at naturvidenskaben har erkendt, at alt er energi, og selvom alt i Universet er liv, oplever mennesket ikke livet som energi, der udgør en helhed på det nuværende bevidsthedsniveau. Menneskeheden oplever adskillelse, fordi den erkender livet gennem forsidens. Oplevelsen er i modstrid med Albert Einstein oplysning om, at former blot er energi, der er bundet i bestemte gitre eller mønstre.

Bølgelængder og frekvenser

Alt er energi, og fordi den eneste måde energien kan være forskellig på er, hvor hurtigt eller langsomt den svinger, så er det muligt at dele energien (og dermed helheden) op i bølgelængder eller frekvenser afhængig af svingningshastigheden. Hvis svingningen er langsom, manifesterer energien sig som en bølgelinje, hvor der er langt mellem bølgetoppene, og man siger, at energien har en *lav frekvens*. Hvis der registreres meget hurtige bølgelinjer med kort afstand mellem bølgetoppene, siger man, at energien har en *høj frekvens*. Svingningshastigheden varierer, men principielt er der ingen forskel på selve energien.

Konklusionen er derfor, at der kun er én energi eller ét liv, men energien optræder i forskellige frekvenser eller bølgelængder. Hvis man betragter liv eller energi fra denne synsvinkel, bliver videnskaben om de syv stråler mere håndgribelig. *Alle væsener* – fra et atom til en galaksebob (eller noget, der er endnu større) – vil altid bestå

af en sum af forskellige frekvenser eller energistrømninger ... eller *energistråler*. Alle levende væsener består af frekvenser. Det skal forstås helt bogstaveligt, for som sagt er det, der kaldes stof, intet andet end fastlåst energi, der fastholdes i mønstre eller gitre.

Energi og stof

Energi, der fastholdes i mønstre, kaldes stof, og energi, der ikke fastholdes, kaldes energi – men begge dele er energi eller liv. Alle levende væsener består derfor af en sum af frekvenser eller energibølger, og alle væsener er som bekendt til stede i legemer eller former, der består af stof. Det gælder en menneskekrop, og det gælder en galaksebob. Alle former består af stof, og stof vibrerer i mønstre eller på bestemte frekvenser.

Naturvidenskaben beskriver udelukkende levende væsener som former, og forskerne analyserer eksempelvis formens indhold af kemikalier. Åndsvidenskaben anbefaler, at man begynder at analysere energiens frekvenser i formerne, og fordi alt er energi, vil det selvfølgelig være en mere præcis analysemetode.

*Stoffet er ikke virkeligheden.
Energens frekvens er virkeligheden.*

Det er årsagen til, at inderne kalder den fysiske verden eller formens verden for "*maya*" – for maya betyder "*uvirkelig*". Det er indlysende, at når mennesket består af energi, *må* en fastlæggelse af energiens frekvenser være den mest præcise måde, til beskrivelse af et menneske.

Mennesker er forskellige, men det, der gør dem forskellige, er forskellen i *frekvenser*. Et menneskets identitet *må* derfor være summen af frekvenser eller energistrømninger, der udgør menneskets manifestation. De identitetsproblemer, der kendes fra både filosofien og psykologien, er hermed principielt løst, for identitet kan nu angives med frekvenser eller tal. Og nærmere kan man ikke komme en identifikation af et menneske, for ved hjælp af frekvenserne har man reelt defineret *livet* i den levende skabning.

Menneskets fysik-æteriske legeme består af fysisk-æteriske stofpartikler i bestemte svingninger. Det samme gælder følelseslegemet eller astrallegemet, der på samme måde består af astrale stofpartikler, som svinger på bestemte frekvenser. Og det samme gælder for tankelegemet eller mentallegemet, sjælslegemet eller kausallegemet osv. Alle legemer på alle eksistensplaner består af stof i svingninger. Der findes ikke noget i menneskets opbygning, der ikke er substantielt. Og dette princip fortsætter over eller bag sjælsniveauet, hvor mennesket har sit buddhiske og atmiske legeme.

Når mennesket tager højere indvielser, sker det i højere legemer, der er bygget af finere stof med en højere frekvens – men på ethvert eksistensplan er mennesket til stede i stofformer, der svinger på forskellige frekvenser. Konklusionen er derfor, at fra en galakse eller noget, der er større, til et atom, eller noget, der er mindre, kan identiteten fastlægges som frekvenser eller stofvibrationer i former eller legemer.

Et menneske kan beskrives særdeles præcist, hvis man kender summen af frekvenserne. *Men det er vigtigt at huske, at mennesket ikke fungerer adskilt fra sine omgivelser.* Alt liv er en del af et større liv, og derfor er det muligt at udvide definitionen af mennesket ved at betragte det som en sum af energifrekvenser, der er *underfrekvenser* af et større liv – Det Ene Livsvæsen eller Universets overordnede liv. Der er kun ét liv og én energi, og opdelingen består udelukkende i opdelingen i frekvenser.

Det er forklaringen på, at de syv stråler må betragtes som den mest præcise og videnskabelige måde til formulering af en ny psykologi. De syv stråler er *ikke* en teoretisk eller mystisk tilgang til en dybere forståelse af mennesket, men måske den mest konkrete og videnskabelige.

Naturvidenskaben har som sagt erkendt, at alt er energi, men forskerne har aldrig taget konsekvensen af denne erkendelse. Naturvidenskaben fortsætter som bekendt med et materialistisk verdenssyn, og det er jo absurd, fordi stof ikke findes – stof er "maya". Når inderne kalder stof for "maya", der som sagt betyder "uvirkeligt", så mener de naturligvis ikke, at stof er uvirkeligt, men at *oplevelsen* af, at stof er fast, er en illusion. Stof er virkeligt, men stof består af energi.

Den stoflige virkelighed består derfor af energi, og hvis man kan give en skematisk fremstilling af energierne i et menneske, kan man få et særdeles præcist eller *virkeligt* billede af dette menneske. Forudsætningen er, at man er i stand til at tegne et skema over menneskets frekvenser i alle legemerne – dvs. det fysisk-æteriske legeme, astrallegemet, mentallegemet, kausallegemet, det buddhiske legeme eller intuitionens legeme, det atmiske legeme eller den åndelige viljes legeme. Alle instanser kan registreres som frekvenser, for alt i livet er stof på forskellige niveauer. Ånd viser sig aldrig uden stof. Ånd er stof i sin højeste svingning, og stof er ånd i sin laveste svingning. Der er ingen principiel forskel på ånd og stof – der er alene gradforskelle.

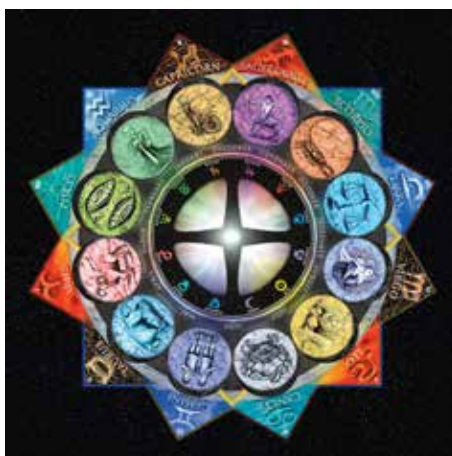
Ét liv – én frekvens – syv underfrekvenser

På grundlag af denne erkendelse er det nu muligt at nærme sig en forståelse af de syv stråler eller de syv energikvaliteter.

I den egyptiske dødebog står der: *"Jeg er evig, jeg er Ra ... det er mig, der skabte Ordet ... jeg er Ordet"*. I Johannesevangeliet står der: *"I begyndelsen var Ordet, Ordet var hos Gud og Ordet var Gud"*.

"Ordet er Gud" – og Gud er liv eller energi. *"Ordet"* er også den første eller grundlæggende vibration eller frekvens, der er en forudsætning for manifestation. Manifestation betyder, at en del af energien låses fast i mønstre eller gitre, som kaldes former, og disse former vibrerer på forskellige frekvenser. Åndsvidenskaben påstår, at der er syv grundlæggende frekvenser, energikvaliteter eller stråler i Universet, men at der kun er ét liv. Disse syv stråler må derfor være primære *underdifferentieringer* af Det Ene Livsvæsen.

Der er altså ét liv eller én stor frekvens, og den første underopdeling af denne ene livsstrøm er syvdelt. Denne syvdeling udgør de syv stråler. Det medfører, at alt liv på ethvert niveau er udgået fra Det Ene Livsvæsen og er farvet og betinget af de syv energistrømme eller de syv stråler. Alle menneskets legemer – åndelige, sjælelige eller personlige – er underlagt og opbygget af en vekselvirkning mellem forskellige strålekvaliteter, og de har i inkarnationernes løb gjort mennesker til det, de er i dag. Der findes intet, som ikke er defineret ud fra de syv stråler. Selv den astrologiske videnskab er defineret ud fra de syv stråler, for stjerne-tegnene er, hvad de syv stråler gør dem til. Esoterisk astrologi er derfor reelt en underafdeling af videnskaben om de syv stråler. Det *må* den være, for strålelæren er den, der kommer tættest på Det Ene Livsvæsen eller selve livet. Esoterisk astrologi og videnskaben om det syv stråler er tilsammen de to mest esoteriske formuleringer af åndsvidenskab.

Strålerne på kosmisk nivea

Kilden til strålerne

Et spørgsmål, der naturligt dukker op, når man beskæftiger sig med de syv stråler, er: *"Hvor findes kilden til strålerne?"* Desværre er det ikke muligt at besvare dette spørgsmål. Verdensrummet er så uendeligt stort, at ingen er i stand til at give et kvalificeret bud på, hvor de kræfter, der gennemstrømmer dette enorme Univers, har sit udspring. Det rigtige spørgsmål er derfor: *"Hvor findes den fjerneste kendte kilde til strålerne i denne del af Universet? Hvor langt skal man bevæge sig ud i Universet for at finde kilden til de syv stråler i denne del af Universet?"*.

Svaret findes ved den yderste grænse for åndsvidenskabens erkendelser, men åndsvidenskaben giver faktisk et overblik over strålernes lange kosmiske vandring eller nedtransformering til menneskeheden og det enkelte menneske. Når solsystemer forenes i et kosmisk samarbejde, kaldes det en *"Solkonstellation"*. *"Stella"* betyder *"stjerne"* og en *"konstellation"* er en *samling af stjerner*. Solen – eller Sollogos i solsystemet indgår i en konstellation af tilsammen syv Sollogoi, der kaldes *"Sirius-systemet"*. Denne enhed kaldes også *"Den Siriske Logos"*. Åndsvidenskaben oplyser, at de syv Sollogoi eller Sole i Solkonstellationen udgør de syv chakraer i *Den Siriske Logoi*.

De syv Solkonstellationer, der hver består af syv Sollogoi, udgør syv chakraer i et endnu større væsen, som i åndsvidenskaben kaldes *"Den, om hvem intet kan siges"*. Som navnet siger, er grænsen for den esoteriske kosmologiske viden nu nået, og dermed også grænsen for, hvad der kan siges om disse høje og fjerne kosmiske væsener. Der findes ganske enkelt ikke ord og begreber inden for menneskets forståelsesramme, der kan beskrive disse ufattelige kosmiske bevidstheder.

Men hvis man tager udgangspunkt i det hermetiske aksiom, der siger: *"Som foroven, således også forneden, som i det store således også i det små, som i det indre således også i det ydre"*, er det muligt i *princippet* at sammenligne Den Siriske Logos med et menneske. Den tibetanske mester Djwhal Khul tager også udgangspunkt i denne gamle læresætning i sin mest esoteriske bog, *Kosmisk ild*, der er nedskrevet af Alice A. Bailey. Her bruger han den samme parallelitet, hvor han sammenligner tre niveauer, og han bruger ordet *"menneske"* om alle tre niveauer. Han siger, at:

Mennesket er *"et mikrokosmisk menneske"*.
 Planetlogos er *"et Himmelsk menneske"*.
 Sollogos er *"Himlenes mægtige menneske"*.

Mennesket i menneskeheden betegner han *"mikrokosmos"*, og en Planetlogos kalder han *"et Himmelsk menneske"*. Det betyder, at en planetarisk logos er et kosmisk menneske, der engang har været et mikrokosmisk menneske, men nu befinder dette menneske sig på et højere bevidsthedsniveau. Sollogos kalder han *"Himlenes mægtige menneske"*. Han beskriver således tre eksistensniveauer – det mikrokosmiske menneske, det planetariske menneske og det solare menneske. På alle niveauer benyttes betegnelsen "menneske" for at vise, at niveauerne i princippet kan sammenlignes.

Der er derfor gode grunde til at sammenligne Den Siriske Logos med et mikrokosmisk menneske. Det kan naturligvis ikke gøres i detaljer – kun i principper.

De syv chakraer i hovedet

For at forstå princippet er det vigtigt at vide, at der sker en ændring i menneskets chakrasystem i evolutionens lange løb. På et tidspunkt i udviklingen aktiveres der en repræsentation af alle syv chakraer i hovedet. Det sker, når mennesket har aktiveret de tre primære centre i hovedet – kroncentret, pandecentret og alta major centret – der repræsenterer de tre primære aspekter – 1., 2. og 3. aspekt. Samtidig dannes der fire sekundære centre i nærheden af alta major centret, og derfor har det højt udviklede menneske i virkeligheden syv aktive centre i hovedet – tre primære og fire sekundære. Den samme struktur er gældende for strålerne.

Måske bør det tilføjes, at denne udvikling ikke medfører, at de syv centre i legeme sættes ud af funktion. Det betyder, at de nu har fået en "relæstation" eller "transformatorstation", der samler og fokuserer energierne i hovedet. Menneskets udvikling er primært en bevidsthedsudvikling, og for det fysiske menneske medfører det, at udviklingen primært foregår i den æteriske del af den fysiske hjerne. Dette princip kan nu overføres på Den Siriske Logos. Ligesom mennesket har Den Siriske

Logos syv primære chakraer. De svarer til de syv chakraer, som mennesket har i sine legemer. Men der er en væsentlig niveauforskel. Chakraerne i Den Siriske Logos består af syv *solsystemer*, hvoraf vores Solsystem er det ene.

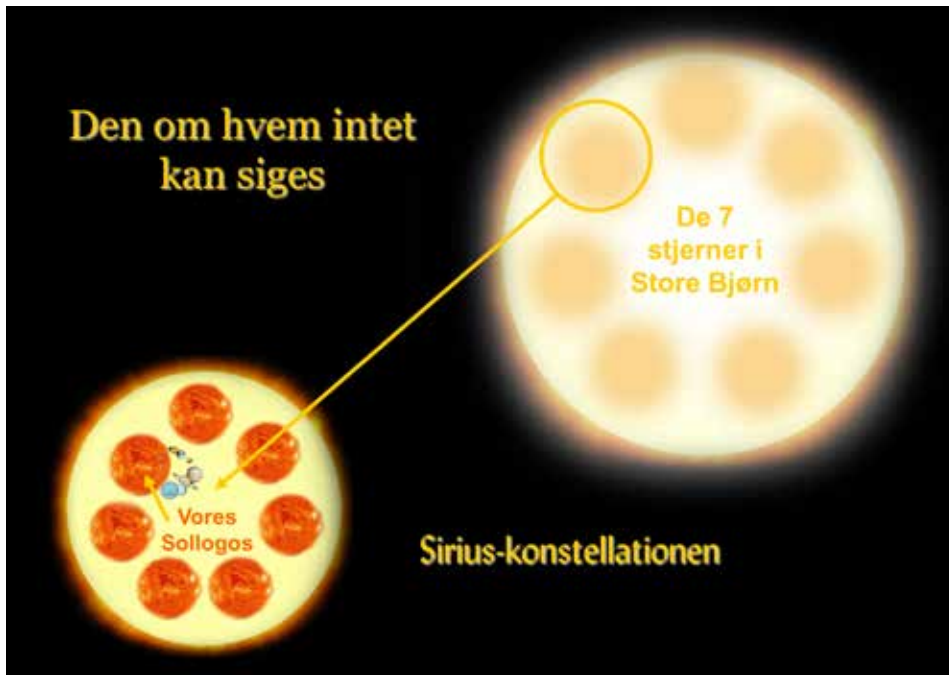
De syv solsystemer svarer til menneskets syv chakraer. Men hvis princippet overføres til et åndeligt udviklet menneske, giver det hermetiske aksiom belæg for at antage, at Den Siriske Logos også har syv chakraer i hovedet. Og på et eller andet tidspunkt i evolutionen opnår Den Siriske Logos det udviklingsstadium, hvor chakraerne i hovedet udvikles på samme måde som i hovedet på mennesket.

Spørgsmålet er nu, hvor disse hovedchakraer befinder sig, og åndsvidenskabens svar er, at *det er de syv stjerner i Store Bjørn*. De syv stjerner i Store Bjørn repræsenterer de syv chakraer i hovedet og er en parallel til de syv chakraer i menneskets hoved. *Og her er kilden til de syv stråler. De syv stråler strømmer ind i denne del af Universet fra Store Bjørn.*

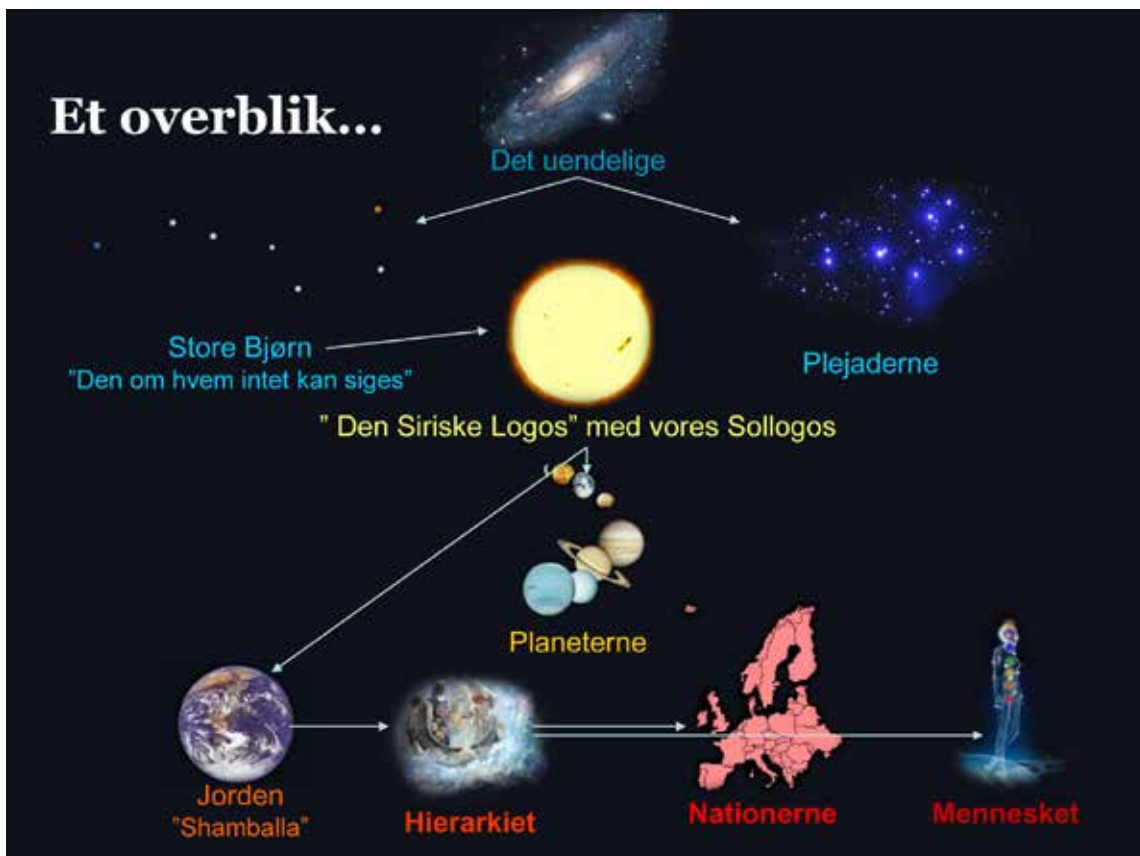
Én stjerne – én stråle

De fleste kender stjernebilledet Store Bjørn, for i daglig tale kaldes det for *Karlsvognen*. Årsagen er, at placeringen af stjernerne med lidt fantasi kan forestille en vogn med en vognstang. Men Store Bjørn er større, for Karlsvognen er blot den inderste del af Store Bjørn, og fra disse syv stjerner strømmer syv energier eller de syv stråler ind i solsystemet efter princippet én stjerne én stråle.

Det er åndsvidenskabens svar på spørgsmålet: *"Hvor findes kilden til strålerne?"* De strømmer fra Store Bjørns syv stjerner, der er den fjerneste kendte kilde til de syv stråler. Men hvor kilden til de syv stråler, der strømmer ind i Store Bjørn, befinder sig, vides ikke.

Når dette solsystem udgør et chakra i Den Siriske Logos er det nærliggende at spørge: "Hvilket chakra?" Sirius-systemet modtager én af de syv kosmiske stråler, der strømmer fra Store Bjørn, og denne stråle strømmer igennem alle syv solsystemer i Sirius-systemet. Denne overordnede stråle opdeles i syv understråler i Sirius-systemet, sådan at de enkelte understråler strømmer igennem hver sit solsystem i Sirius-systemet. En overordnet stråle opsplittes på denne måde i syv underordnede stråler.

Solsystemet modtager på denne måde en *understråle* fra Store Bjørn. Og denne understråle bliver herefter en *overordnet* stråle i solsystemet, idet denne stråle igen opsplittes i syv understråler. Åndsvidenskaben oplyser, at solsystemet modtager en af de primære stråler, og Sollogos er repræsentant for den kosmiske 2. stråle. 2. stråle manifesteres og håndteres altid af et hjertechakra. Konklusionen er derfor, at solsystemet udgør hjertechakraet i Den Siriske Logos. Det er forklaringen på, at himlen er blå. 2. stråles farve er nemlig blå, og derfor er naturens grundfarve blå. Åndsvidenskaben oplyser, at i forrige solsystem var den grøn, for dette solsystem var dengang et 3. stråle system.

Et 2. stråle system

Dette solsystem er derfor et 2. stråle system, og når menneskeheden erfarer og erkender hvilke kvaliteter, 2. stråle repræsenterer, vil mange ting falde på plads i menneskets forståelse. Eksempelvis hvorfor kærlighed er et hovedtema.

Hele solsystemet er gennemstrømmet af 2. stråle. Ikke kun selve Solen men alle solsystemets planeter – og dermed også Jorden – har 2. stråle som grundtone. Alt rummer derfor dybest set de kvaliteter, som 2. stråle står for.

Ethvert menneske som en helhed lever i et univers og på en planet, der konstant er målet for Guds kærlighed og ønske, og som konstant (som en følge af denne kærlighed) selv tiltrækkes og tiltrækker. Det tager menneskeheden ikke tilstrækkeligt i betragtning. Lærere, forældre og opdragere skulle erkende styrken i denne strålekraft og have tillid til den lov, der gør alting "såre godt".

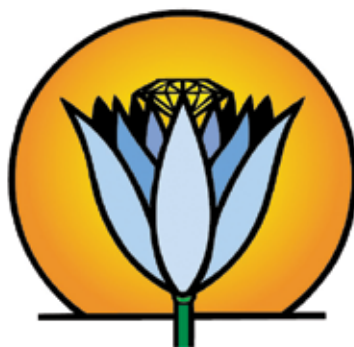
Alice A. Bailey: *Esoterisk psykologi I*, s. 349

Når hele systemet gennemstrømmes af 2. stråle, præger det naturligvis tilværelsen på alle niveauer – fra Sollogos til atomet – og dermed bliver videnskaben om de syv stråler ekstremt detaljeret – og den får desuden relation til det individuelle liv. Der er derfor grund til at slå fast, at *solsystemet i denne manifestationscyklus manifesterer 2. stråle og ingen andre.*

– den dominerende stråle, den mest betydningsfulde indflydelse i solsystemet, er den store kosmiske anden stråle for kærlighedsviddom, en dualistisk stråle – dvs. en stråle, der kombinerer to store kosmiske principper og energier ... Denne hovedstråle bestemmer både kvalitet og formål.

Alice A. Bailey: *Esoterisk psykologi I*, s. 348

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk